ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 Ἰουλίου 1921
Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος
Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 20
Δύσ. 7 λ. 32

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἔτος Ε'. Ἀριθμὸς 1447

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα:
Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 30	Ἐτησία Δρ. 35	Ἐτησία Δρ. 50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 20	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΘΑ ΝΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΩΜΕΝ

[Ἀπὸ τὸν «Ἐλεύθερον Τύπον» τῆς 13ης τρέχοντος ἀναδημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ὑπέροχον ὄντως ἄρθρον, δι' οὗ ἐκδηλοῦται, ἀλλὰ καὶ δικαιολογεῖται ἡ ἀνέκφραστος χαρὰ τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὡς εἷς ἄνθρωπος τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διὰ τοὺς θριάμβους τοῦ στρατοῦ μας:]

Δὲν πιστεύομεν νὰ διέφυγε κανένὸς τὴν ἀντίληψιν ἡ ψυχολογία τοῦ λαοῦ πανηγυρίζοντος τὴν νίκην τοῦ στρατοῦ μας. Τὸ φαινόμενον ἦτο ἀξιοπερίεργον. Καὶ συγκινητικόν. Καὶ ὡραῖον. Ὁ αὐτὸς καθολικὸς παλμὸς συγκινήσεως παρετηρεῖτο ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Τὸ αὐτὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα διέτρεχε τοὺς πάντας. Αἱ εἰδήσεις τῶν νικῶν ἦσαν τὸ ἔναυσμα εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην τοῦ λαϊκοῦ αἰσθήματος. Καὶ ἡ ἔκρηξις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑπῆρξε μεγαλειώδης. Ὅλα ἐκαμφθησαν. Ὅλα παρεμερίσθησαν. Ὅλα ἐλησμονήθησαν. Καὶ παρέμεινε μόνον ἐν ἐγρηγόρσει ἡ ἐθνικὴ ψυχή. Ἕκαστος πολίτης ἀντελήφθη ὅτι πρὸ παντὸς εἶνε Ἕλλην καὶ ὕστερον ὅλα τὰ ἄλλα. Καὶ ἄφησε τὴν ψυχήν του νὰ ὑψωθῇ ὑπὲρ τὰ πάθη. Καὶ ὑπὲρ τὰς διαιρέσεις. Καὶ ὑπὲρ τὰς πολιτικὰς διαμάχας. Καὶ ἄφησε τὴν καρδίαν του νὰ κτυπήσῃ τὸν παλμὸν τὸν ὁποῖον προκαλεῖ πάντοτε τὸ ἑλληνικὸν αἷμα, ὅταν ἐκτοξεύεται ἀπὸ τοὺς καρδιακοὺς θαλάμους. Ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια ἦτο τὸ συναίσθημα τὸ ὁποῖον ἐκυριάρχησε γενικῶς. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐξέβαλον στεναγμὸν ἀνακουφίσεως. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐνεθυμήθησαν μόνην τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἕλληνος. Αὐτὴν πρὸ παντός. Καὶ μόνην αὐτήν. Καὶ πρὸ παντὸς οἱ Φιλελεύθεροι.

Ἀλλ' ἄραγε αὐτὰ συνέβαιναν καὶ εἰς τὸ παρελθόν; Μήπως καὶ εἰς τὸ παρελθὸν δὲν εἴχαμεν νίκας; Καὶ θριάμβους; Μήπως δὲν εκλήθημεν νὰ πανηγυρίσωμεν εὐτυχῆ γεγονότα; Τὰ μεγαλύτερα, μάλιστα ἐθνικὰ γεγονότα; Ποία ὅμως ὑπῆρξεν ἡ συμπεριφορὰ τῶν πολιτικῶν μας ἀντιπάλων; Καὶ ποία ἡ ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς των; Κατὰ τίνα τρόπον μετέσχον εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῶν ἐθνικῶν θριάμβων; Καὶ κατὰ τίνα βαθμὸν συνεκινήθησαν; Δυστυχῶς τὸ παρελθὸν εἶνε τόσον κοντὰ ὥστε νὰ τὸ ἐνθυμούμεθα εὐκόλως. Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἐταράσσετο ὁσάκις ἐπληροφορεῖτο τοὺς θριάμβους τοῦ Βενιζέλου. Πένθος. Καὶ κατήφεια. Καὶ θλῖψις. Καὶ ἀπελπισία τὸν κατελάμβανεν εἰς ἑκάστην ἀγγελίαν ἐθνικῶν θριάμβων. Ἔμπροσθεν παντὸς ἐθνικοῦ γεγονότος ἐτοποθέτει τὸν Βενιζέλον ὡς παραπέτασμα, καὶ μάλιστα παραπέτασμα κόκκινον, τὸ ὁποῖον ἐπροκάλει αἰσθήματα παραπλήσια μὲ τὰ αἰσθήματα τοῦ ταύρου βλέποντος τὸ κόκκινον ὕφασμα. Δὲν ἠδύνατο νὰ χωρίσῃ τὸν ἀντιβενιζελικὸν ἀπὸ τὸν Ἕλληνα. Τὸν ψηφοφόρον ἀπὸ τὸν πολίτην. Τὸ κόμμα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἐκράτει ἕνα πῆχυν μὲ τὸν ὁποῖον ἐμέτρα τὸ κομματικόν του συμφέρον. Εὑρίσκετο πρὸ γεγονότος τὸ ὁποῖον ἀνύψωνε τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Βενιζέλου καὶ ηὔξανε τὸ γόητρον αὐτοῦ; Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐρρίπτετο εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων. Ἦτο ἀνάξιον λόγου. Ἀδιάφορον ἐὰν κυρίως καὶ πρωτίστως ἦτο ἐθνικὸν γεγονὸς καὶ ἀφεώρα τὴν Ἑλλάδα. Ὑπεράνω ὅλων τῶν ἰδεῶν ἡ ἰδέα τοῦ κόμματος. Καὶ ὑπεράνω ὅλων τῶν αἰσθημάτων τὸ αἴσθημα τοῦ μίσους κατὰ τοῦ Βενιζέλου.

* * *

Ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι τοῦ 1920 δὲν ἔχομεν παρὰ μόνον εὐτυχῆ γεγονότα. Γεγονότα τὰ ὁποῖα παρασκεύασε. Καὶ ἐξεμαίευσε. Καὶ ἐσημείωσεν εἰς τὸν πίνακα τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας μία συνεχὴς προσπάθεια τοῦ Βενιζέλου ὁδηγοῦντος τὸ ἔθνος εἰς τὰ πεπρωμένα του. Ἑκάστη ἡμέρα παρερχομένη εἶχε τὴν συνέχειαν της εἰς τὴν ἀνατολὴν μιᾶς ἄλλης ἡμέρας λαμπροτέρας. Τὰ ἐθνικὰ γεγονότα ἐσημειοῦντο ραγδαῖα μὲ ἐναλλαγὴν καὶ μὲ ταχύτητα καταπλήσσουσαν. Τὸ ἓν ἦτο μεγαλειωδέστερον τοῦ ἄλλου. Καὶ ὅλα μαζὶ ἐδημιούργουν τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα. Τὴν Ἑλλάδα τῶν δύο ἠπείρων καὶ τῶν πέντε θαλασσῶν. Χθὲς διεσπᾶτο τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Σήμερον καταλαμβάνεται ἡ Σμύρνη. Αὔριον προελαύνει ὁ στρατός μας εἰς τὴν Δ. Θράκην. Μεθαύριον συντρίβεται ὁ Κεμὰλ καὶ ἐκδιώκεται πέραν τοῦ Οὐσὰκ καὶ τῆς Προύσης. Καὶ ἐκμηδενίζεται ὁ Ταγιάρ. Καὶ λύεται κατ' εὐχὴν τὸ ζήτημα τῶν Δωδεκανήσων. Καὶ ὑπογράφεται ἡ συνθήκη τοῦ Νεϊγὺ καὶ ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν. Καὶ δημιουργεῖται ἡ Μεγάλη Ἑλλάς. Ἡ χρυσῆ ἅλυσις τῶν θριάμβων ἐκτυλίσσεται διαρκῶς καὶ αἱ ἁλύσεις τῶν δούλων ἀδελφῶν μας θραύονται ὅλαι ἀπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα κτυπήματα ποῦ καταφέρει ὁ Βενιζέλος.

Καὶ ὅμως ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὸν πῆγον εἰς τὴν καρδίαν. Ἐξακολουθεῖ νὰ κρατῇ τὸ τηλεσκόπιον τὸ κομματικόν, μὲ τὸ ὁποῖον παρατηρεῖ κάθε ἐθνικὸν γεγονός. Ὄχι μόνον δὲν μετέχει τῆς χαρᾶς, ἀλλὰ καὶ πενθεῖ. Τὰ βλέπει ὅλα μαῦρα. Δὲν θέλει νὰ πιστεύσῃ εἰς τίποτε. Καὶ δὲν θέλει νὰ συγκινηθῇ μὲ τίποτε. Μόνον ὅτι δὲν ὑψώσε μεσίστιον σημαίαν διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸ πένθος του.

Θὰ ἀπαντήσῃ ὁ ἀντιβενιζελισμός: Κύριοι, ἐτυραννούμεθα. Πῶς ἠμπορούσαμεν νὰ πανηγυρίσωμεν; Ἀπαντῶμεν: Κύριοι δὲν λέγετε τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἡ πίεσις, δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ ἑλληνικά σας αἰσθήματα. Ἀνεκαλύψατε ἁπλῶς μίαν λέξιν διὰ νὰ καλύψετε ἓν ψεῦδος. Ἡ τυραννία ἡ ὁποία σᾶς ἠνώχλησεν ἦτο αὐτή: Ἡ τυραννία τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Βενιζέλου. Καὶ τῆς ὑπεροχῆς του. Ἡ τυραννία τοῦ θριάμβου του. Καὶ τοῦ ὀνόματός του. Καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν του. Συνέβη ἀκριβῶς ὅ,τι καὶ μὲ τὸν Κολοκοτρώνην ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων του. Τὸ ὄνομά του καὶ αἱ ὑπηρεσίαι του ἦσαν οἱ δύο του ἐχθροί.

* *

Σήμερον οἱ Φιλελεύθεροι πανηγυρίζουν. Ἀντίποδες καὶ κατὰ τοῦτο ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀντιπάλους των. Δὲν συνωμοτοῦν. Δὲν στασιάζουν. Οὔτε δηλητηριάζουν τὸν στρατευόμενον λαόν. Ἔσπευσαν εἰς τὸ καθῆκόν των, ὅσων τὸ καθῆκον ἦτο εἰς τὸ μέτωπον. Καὶ ἐπιτελοῦν τὸ καθῆκόν των, ὅσοι δὲν ἐκλήθησαν ἐκεῖ. Ἔχουν δὲ τὸ δικαίωμα, τὸ ἀναμφισβήτητον δικαίωμα νὰ πανηγυρίσουν. Διότι, ὅ,τι συμβαίνει εἶνε ἡ συνέχεια τοῦ ἔργου των. Εἶνε ἡ συμπλήρωσίς του. Ἡ πολιτικὴ τῶν Φιλελευθέρων δὲν εἶνε ἡ «ἀποικιακή» πολιτική. Οὔτε ἡ «κακὴ κληρονομία», τὴν ὁποίαν οὗτοι ἄφηκαν εἰς τοὺς διαδόχους των. Εἶνε ἡ ἐθνικὴ πολιτική. Τὸν δρόμον αὐτὸν ἐχάραξεν ὁ Βενιζέλος. Καὶ ἐχάραξεν ὁ Βενιζέλος. Καὶ ἤνοιξεν ὁ Βενιζέλος. Καὶ τὸν ἤνοιξε πῶς; Πίπτων καὶ ἐγειρόμενος. Καὶ πάλιν πίπτων καὶ πάλιν ἐγειρόμενος. Καὶ ἐπαναστατῶν ἐν τέλει. Αἰσιόδοξος πάντοτε ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀπαισιοδοξίας. Καὶ πιστεύων εἰς τὰ δίκαια τῆς Φυλῆς. Καὶ εἰς τὰ πεπρωμένα αὐτῆς. Καὶ εἰς τὴν δύναμίν της. Καὶ εἰς τὴν τελικὴν νίκην πρὸ παντὸς τοῦ Συμμαχικοῦ ἀγῶνος, καθ' ἣν στιγμὴν μόνον τὴν ἧτταν ἔβλεπον ὅλοι οἱ ἄλλοι. Καὶ εἰς τὴν ἐπιβράβευσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν συμμετοχήν της εἰς τὸν ἀγῶνα. Εἰς τὸν ὁποῖον εἰσῆλθεν αὕτη ἄνευ παζαρευμάτων καὶ ἄνευ βιβλίου πιστοχρεώσεων. Οὐδέποτε ἡ ἐπιμονὴ ἑνὸς πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἐθριάμβευσε τόσον πανηγυρικῶς. Καὶ οὐδέποτε ἡ πίστις αὐτοῦ ἐθαυματούργησεν εἰς βαθμὸν τόσον καταπληκτικόν. Καὶ δὲν ὑπῆρξεν ἡ πίστις αὐτοῦ καὶ τῶν ὀπαδῶν του ὡς κόκκος σινάπεως, ἥτις ἀρκεῖ διὰ νὰ κινήσῃ καὶ ὄρη. Ὑπῆρξε τόσον μεγάλη καὶ τόσον ἀκλόνητος, ὅσον μέγας καὶ ἀκλόνητος εἶνε ὁ Ὄλυμπος. Ὅσον μέγας εἶνε ὁ Ἑλληνισμός. Τίποτε δὲν ἴσχυσε νὰ τὴν κλονίσῃ.

* * *

Δικαιούμεθα νὰ πανηγυρίσωμεν ἡμεῖς οἱ Φιλελεύθεροι. Διότι ὅ,τι συμβαίνει, εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν ἰδικήν μας ἔχει τὴν ἀφετηρίαν του. Πρὶν ἢ ἐμφανισθῇ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ ὁ ἱδρυτής του, ἡ λέξις «νίκη» ἦτο ἄγνωστος εἰς τὴν νεοελληνικὴν πραγματικότητα. Τὴν ἀνεκάλυψεν ὁ Βενιζέλος. Καὶ τὴν ἐπολιτογράφησεν Ἑλληνίδα ὁ Βενιζέλος. Μόνον οἱ «Σφακτισμοί». Καὶ οἱ «Κεραμαγαδισμοί». Καὶ ἡ «ἧττα». Καὶ ἡ «ἀπομόνωσις» ἦσαν λέξεις γνωσταὶ καὶ σκληρὰ πραγματικότης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλας δὲ αὐτὰς ὁ Βενιζέλος τὰς ἐξωβέλισεν. Τρεῖς νικηφόροι ἀγῶνες καὶ τρεῖς νικηφόροι ἀγῶνες ὁμιλοῦν περὶ τούτου.

Δικαιούμεθα νὰ πανηγυρίσωμεν ἡμεῖς οἱ Φιλελεύθεροι. Τὸ τέκνον μας υἱοθετεῖται ἀπὸ τοὺς διαδόχους μας. Τὸ ἔργον μας συνεχίζεται παρ' αὐτῶν. Ὅλος ὁ στρατευόμενος Φιλελεύθερος λαὸς εὑρίσκεται εἰς τὸ μέτωπον. Οἱ Ἕλληνες τοὺς ὁποίους ἀπηλευθερώσαμεν. Οἱ Μακεδόνες. Οἱ Ἠπειρῶται. Οἱ Θρᾷκες. Οἱ Μικρασιᾶται. Οἱ Νησιῶται βαπτίζονται εἰς τὸ πῦρ. Χιλιάδες φιλελευθέρων χύνουν τὸ αἷμά των. Ποία μεγαλυτέρα τιμή; Καὶ ποία μεγαλυτέρα ὑπερηφάνεια; Καὶ ποία μεγαλυτέρα ἱκανοποίησις δι' ἓν πολιτικὸν κόμμα καὶ διὰ τὸν ἱδρυτήν του; Ὀλίγαι ἡμέραι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ διαπλεύσουν τὸν Ὠκεανὸν καὶ νὰ φθάσουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν Ἀμερικὴν χωρὶς τοῦτο ν' ἀποτελῇ κατόρθωμα. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ ὁ Χριστόφορος Κολόμβος διὰ νὰ τὴν ἀνακαλύψῃ καὶ νὰ κατακτήσῃ τὴν Ἀθανασίαν. Καὶ ὁ Βενιζέλος ὑπῆρξεν ὁ Χριστόφορος Κολόμβος τῆς Μικρασιατικῆς πολιτικῆς. Ἐπίστευσεν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτήν. Καὶ ἤνοιξε τὰς πύλας τῆς Μ. Ἀσίας. Καὶ ἐδημιούργησε τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας οἱ διάδοχοί του τοποθετοῦν τὰ ὁρόσημα. Δικαιούμεθα δὲ διὰ τοῦτο ἡμεῖς νὰ πανηγυρίσωμεν διότι ἐπιστεύσαμεν πρῶτοι. Καὶ—«μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες».

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΡΓΕΝΟΣ

— *Ἀρχαιολόγοι*

Δὲν εἶναι μεγάλη ἡ ἀπόσταση ἀπὸ Χάλικα σὲ Ἄργενο. Ἕνας τσιγάρος δρόμος ἔλεγεν ὁ ἀγωγιάτης. Προφανῶς ἐννοοῦσε τσιγάρο ἀπὸ κεῖνα τὰ «παυσίλυπα»! διότι ἀπ' τὰ μικρὰ εἴχαμε καπνίσει τέσσαρα κι' ἀκόμα βρισκόμαστε στοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ, ὅπου ἡ Ἄργενος καθισμένη διπλοπόδι, θωρεῖ τὸ πέλαγος καὶ τ' ἀκρογιάλια ἀπὸ πάνω ἀπ' τὸν Ἅη Στράτη ὡς κάτω στὴν Ἀγρηλιά. Γιατί δὲν κάνανε μαζὺ χωριὸ Ἀργνιῶτες καὶ Χαλικιῶτες; Φαίνεται πῶς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς δὲν ἦταν ὁμονοιασμένοι! Ὁ Στρατῆς, ὁ ἀγωγιάτης ποὺ ρώτησεν, ὁ ἴδιος ἔδωσε καὶ τὴν ἀπάντηση.

Ὁ Καταναγκης κείνη τὴ στιγμὴ βρισκότανε ἀπορροφημένος σὲ μιὰ ἀνακάλυψη! Κοίταξε κεῖ ἀπέναντι στὴ χαράδρα μοῦ λέγει, ἕνα ἀρχαῖο λατομεῖο! Βλέπεις; Ἔβλεπα. Ἀπ' τὸ βυθὸ τῆς ντερεδιᾶς ὡς ἀπάνω στὴ βάση τοῦ βουνοῦ ὑψώνεται ἕνα τεῖχος πραγματικὰ παράξενο. Φαίνεται καμωμένο ἀπὸ βράχους πελώριους ὁμοιόμορφους στὸ σχῆμα καὶ στὸ κόψιμο καὶ θεμένους στὴ σειρὰ ἀπὸ χέρια Τιτάνων!

Ξεπεζέψαμε καὶ χυθήκαμε στὰ βάθη τῆς χαράδρας. Ἡ ἀνακάλυψη μας ἄξιζε τὸν κόπο. — Ποῦ πᾶτε βρὲ παιδιά; φωνάζει ἕνας τσομπάνος ἀπὸ πέρα. — Πᾶμε νὰ δοῦμε τὸ ἀρχαῖο ἐκεῖνο τεῖχος. Πολὺ ἀρχαῖο φαίνεται! Ὁ τσομπάνος ἐγέλασε. — Γυρίστε πίσω καὶ θὰ τσακιστῆτε, μωρέ! Δὲν εἶνε τίποτα αὐτὸ ποὺ βλέπετε! — Δὲν ξέρει, τί λέγει, ἐψιθύρισε ὁ Καταναγκης. Πᾶμε!... Στάσου, νὰ ρωτήσουμε, καλὰ εἶπα ἐγώ. Καὶ φώναξα: Μὰ γιατί, μπάρμπα! δὲν εἶνε ἀρχαῖο; — Ἀρχαῖο; Ὅσο καὶ ὁ Θεὸς ποῦ ἔκανε ὅλες τὲς πέτρες σὰν αὐτές!... Ἄιντε τραβᾶτε τὸ δρόμο σας μὴν πάθετε κανένα κακό!... Τώρα ἐπενέβη κι' ὁ ἀγωγιάτης. Πᾶμε πίσω, φώναξε, καὶ θὰ μᾶς δείξῃ ἐκεῖνος ἀπὸ ποῦ νὰ τὶς κοιτάξουμε....

Παρατήσαμε τὴν ἐπικίνδυνη μελέτη καὶ πήραμε τὸν ἀνήφορο. Ἐγὼ εἶχα πεισθῆ πῶς ὁ τσομπάνος εἶχε δίκιο. Τώρα τὸ καλοεῖδα τὸ τεῖχος καὶ μοῦ φαινότανε φυσικό, πολὺ φυσικό! Ὁ Καταναγκης ἐπέμενεν ἀκόμη. Μὰ σὰν πήγαμε ἀπ' τὸ μέρος τοῦ τσομπάνου τὸ πρᾶμμα φάνηκεν ὁλοσδιόλου. Τίποτα τὸ ἀρχαῖο. Τίποτα τὸ ἀρχαῖο... — Ἔ, τί εἴχαμε τί χάσαμε, εἶπεν ὁ Καταναγκης γελώντας κι' ἔδωσε βιτσιὰ τῆς μούλας του. — Τίποτα, μονάχα ἕνα παπούτσι, παρατήρησεν ὁ ἀγωγιάτης. — Ἴδες τὸ παπούτσι σου, ἀλήθεια, τοῦ φώναξα! Σχισμένο ἀπελπιστικά, ἐγέλα τοῦ σκασμοῦ τὸ γέλοιο! — Δὲν πειράζει! ἂς γελάσῃ κι' αὐτό. Ἡ μούλα μου νἆναι καλά.

— *Ἔξυπνη ράτσα*

Μόλις εἴχαμε καθίσει στὸ καφενεῖο τῆς πλατείας. Ἡ ἰδιότης καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδίου μας χάρις εἰς τὸν φλύαρον ἀγωγιάτην ἐγνωστοποιήθη ἀστραπιαίως! Μὲ τὸ πρῶτο τσίπουρο ἦλθαν στὸ τραπεζάκι μας καὶ οἱ πρῶτοι ποὺ μᾶς καλωσόρισαν. Καμμιὰ δεκαπενταριὰ Ἀργενιῶτες, ἀνοιχτόκαρδοι καὶ γελαστοί. Ἔξυπνη ράτσα, μὰ τὴν ἀλήθεια! Κοσμογυρισμένο πρέπει νὰ εἶναι τὸ ποίμνιό σας, πάτερ, ρώτησα τὸν ἐφημέριο τοῦ χωριοῦ. Δὲν ἐπέφτα ἔξω, εἶπε. Καλὰ πάτησα. Ὅλοι τους, εἶναι γεννήματα τῆς Ἄργενος μὰ θρέμματα τῆς Ἀνατολῆς. Τῆς Μπάλιας κυρίως. Φίλεργοι, πολὺ φίλεργοι ἄνθρωποι, ἐβεβαίωσεν ὁ ἐφημέριος.

— *Ἀξιοθέατα*

Θέλετε νὰ δῆτε τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς μεγαλουπόλεώς μας; ρώτησε σηκωνόμενος ὁ φίλος Καραγκιόζογλου, ἕνας τύπος, ὁ ἐξυπνότερος τοῦ χωριοῦ ἴσως. Θέλουμε καὶ παραδέχουμε! Μαζύ μας σηκώθηκε κι' ὅλη ἡ συντροφιά. Φτάνουμε σὲ μιὰ βρύση ὡραία καὶ ἀρχοντικιά. Πέντε κάτοικες ἔχει τὸ χωριό! Μάρμαρο ὁλοκάθαρο! κατάλευκο! Διαβάζουμε κατάμεσα τὴν ἐπιγραφή:

«Τὴν κρήνην τίς ἱδρύσατο
Νὰ μάθῃς ἐὰν θέλεις,
Τυγχάνει ὁ Εὐστράτιος
Π. ὁ Ἀλατζαδέλλης.
Εἰς δεῖγμα πατριωτισμοῦ
Καὶ μνήμης αἰωνίας

Πίετε ὕδωρ ἅπαντες
Καὶ δότε εὐλογίας».

Ἐφύγαμε χωρὶς νὰ δώσουμε εὐλογίας γιατὶ δὲν ἤπιαμε. Ἡ βρύση ἤτανε ξερή!..

Ἐδῶ κοντὰ εἶνε ἡ Ἐκκλησιά μας. Ὁρίστε νὰ ρίξετε μιὰ ματιά.

Ἐμπήκαμε στὸν αὐλόγυρο. Δένδρα, πρασινάδες καὶ τί θέα! Ἀπ' τὸ νάρθηκα βλέπετε πέρα τὰ βουνὰ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν ἀπέραντη θάλασσα. Ὡραῖα! πολὺ ὡραῖα! ἐπεφώνησεν ὁ Καταναγκης. Ἔκανα ν' ἀνοίξω τὴν καταμεσινὴ πύλη τῆς ἐκκλησιᾶς. — Μὴ μπῆτε μέσα! ἐφώναξεν ὁ ἴδιος πάντα γέρος. Θὰ χάσετε κάθε ἰδέα!.. Μπήκαμε. Ἐπήραμε ἀντὶς νὰ χάσουμε ἰδέα. Ἐκκλησιὰ σκοτεινὴ καὶ μαυρισμένη, καὶ παληά. Κάποια χρονολογία τὴ λέει ἑνὸς αἰῶνος. Εἰκόνες παληὲς ἐπίσης, μὲ τέχνη ὄχι καλή. Ὑπογραφὴ ζωγράφου πουθενά. Φτωχὸ καὶ πενιχρὸ τὸ περιβάλλον ἐν γένει. Ἐπιβλητικὸν ὅμως. Χαιρετήσαμε τὴν εἰκόνα τοῦ Ἅη Γιώργη καὶ βγήκαμε.

— *Καραβοσυντρίμματα*

Νὰ δοῦμε καὶ τὸ σχολειό σας. Ποῦ εἶνε; Ἐδῶ δίπλα. Νά το! Ἀνάψτε σπίρτα καὶ κοιτάξτε! Σκοτεινὸ πρᾶγμα καὶ χαμηλοσκέπαστο καὶ ἐρειπωμένο ἕνα δωμάτιο ἰσόγειο, μὲ τρύπες στὰ πατώματα, χωρὶς ἥλιο καὶ δίχως ἀέρα. Μικρὸ πολὺ μικρό, σὰν ἕνα κελλὶ γιὰ δυὸ καλογήρους. Ὑπῆρξε κάποτε μεγάλο, μὲ τρία δωμάτια, μὲ παράθυρα, εὐάερο λίγο πολὺ καὶ εὔηλιο! Μὰ ὁ καιρὸς ὅλα τὰ χαλᾷ, καὶ μένουν χαλάσματα σὰ δὲν ξαναγενοῦν!... Πρὶν λίγα χρόνια χάλασεν ἡ σκεπὴ τῆς ἀνατολικῆς κάμαρας. Τραβήχτηκαν παραμέσα! Κατόπιν χαλᾷ καὶ ἡ β'. κάμαρα κι' ἐπαστώθηκαν δάσκαλος καὶ μαθηταὶ σὰν κολοὶ σ' ἕνα βαρέλι!... Ἀνάμεσα στὰ θρανία διακρίνουμε κάτι σκιές. Εἶνε οἱ πρόσφυγες ἀπὸ τὴ Νικομήδεια. Ἀργοσάλευαν ἀμίλητες καὶ φάνταζαν σὰν καραβοσυντρίμματα!....

ΑΠ' ΤΑ ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΑ

*

Στοὺς ὄχτους καὶ στὰ μακρουτάρια
ποὺ ἀνθομανοῦν οἱ στουρακιές
προσμένουν τάξια παλληκάρια
τὶς νιὲς τὶς τριαντανετικιές

Δρομὶ δρομὶ τὸ μονοπάτι
νιῶτες περνοῦν τὴ ρεματιά,
ποὺ ἀνθίζουν λαγαριές καὶ βάτοι
στὴ σκέθρα πλάϊ καὶ στὴν ἰτιά,

Μὰ ὧρες περνοῦν καὶ νὰ φανοῦνε
κανεὶς δὲ βλέπει οὐδὲ γροικᾷ...
τοὺς πλανταγμένους νιοὺς γελοῦνε
τἄγρια, τάνεμικά.

Ι. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΔΙΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ της ἀγώνων ἡ Ἑλλὰς ἐπιδιώκει τοὺς ἰδίους σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπεδίωκε ἡ Ἀρχαία διὰ τῶν κατὰ τῶν Περσῶν πολέμων της, γράφει ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ζυρίχης». Ὁ Ἀγγλικὸς Σύνδεσμος πρὸς κατάργησιν τοῦ πολέμου, ἀφ' ἑτέρου, ἀπευθύνει συγχαρητήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς νίκας μας, διαβλέπων εἰς αὐτὰς τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἀνατολῆς, τὴν πραγματοποίησιν δηλονότι τοῦ φιλειρηνικοῦ σκοποῦ του. Ἰδοὺ δύο εἰδήσεις, δύο γεγονότα, διὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὑπερηφανεύεται ἡ Ἑλλὰς ὅσον καὶ διὰ τοὺς θριάμβους της.

«ΟΥΔΕΙΣ τῶν ἐμπολέμων, λέγει ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων, κατὰ τὰ γραφόμενα τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου, θὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ ὄστρακον ἀντὶ τοῦ Μαργαρίτου». Ὄστρακον ἐννοεῖ τὴν Μικρασίαν καὶ Μαργαρίτην τὴν Πόλιν, περὶ τῆς ὁποίας ἤρχισεν ἡ Τουρκόφιλος ἐφημερὶς νὰ σκέπτηται ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ Ἑλληνική! Ὀλίγον ἀργὰ τὸ ἐκατάλαβεν, ἀλλ' ἔ; εἶνε «Κάλλιον ἀργὰ παρὰ...».

ΜΕΤΑΞΥ τῶν Κοινοτήτων Ἐρεσσοῦ — Μεσοτόπου καὶ Ἄγρας οὐδεμία ὁδὸς καὶ οὐδὲν εἶδος συγκοινωνίας ὑπάρχει! Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἀναγκάζει τοὺς κατοίκους τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν, ποῦ οὕτως ἢ ἄλλως ὀφείλουν νὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των, νὰ ἔχουν πάντοτε τὴν διαθήκην των ἕτοιμον.! Ταῦτα δὲ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ τῶν αὐτοκινήτων!... Δὲν λέγομεν περισσότερα. Διότι καὶ δὲν χρειάζονται περισσότερα διὰ τὸν κ. Σπηλιωτόπουλον· ἔχει ἐξ ἄλλου τὴν σχετικὴν αἴτησιν τῶν κατοίκων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας συνηγοροῦμεν θερμῶς.

ΠΡΟΧΘΕΣ τὸ πρωῒ εἰς τὰς ὀκτὼ καὶ μισή, ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Πέτραν, συγχρόνως, δύο τινά: ἕνα τηλεγράφημα μὲ τὸν ἐνσύρματον τηλέγραφον καὶ ἕνας ἄνθρωπος μὲ νταλίκαν. Ὁ ἄνθρωπος ἔφθασεν ἐδῶ εἰς τὰς 6 τὸ ἀπόγευμα. Ζητεῖται νὰ μάθομεν πότε θὰ φθάσῃ τὸ τηλεγράφημα!..

ΤΑ ΕΞΩΘΙ τοῦ κήπου ούρητήρια εὑρίσκονται ἀκριβῶς ἄνωθεν τῆς θαλάσσης καὶ ἀπέναντι τῆς Δημαρχίας. Ἡ θάλασσα δὲν ἐσταίρε-

---

Η ΕΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑ

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ

ΔΥΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΝΙΚΑΣ

Ἐκ τῆς Σμυρναϊκῆς συναδέλφου «Κόσμος» παραλαμβάνομεν τὰς κατωτέρω συνεντεύξεις, τὴν τοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου τῆς Ἀμερικανικῆς πρεσβείας Ἀθηνῶν Συνταγματάρχου Σαλεμπέργκερ, ὅστις παρηκολούθησε τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὴν τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Ἡνωμένου Ἀμερικανικοῦ Τύπου κ. Μίλλς:

Ὁ Ἀμερικανὸς συνταγματάρχης φαίνεται ἐνθουσιασμένος. Εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησίν μας περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ μας ἀπαντᾷ:

— Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπολέμησε πολὺ καλά. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμε τὸ πεζικόν. Ὄχι μόνον διήνυσε μεγάλας ἀποστάσεις χωρὶς νὰ ἀναπαυθῇ διόλου ἀλλὰ καὶ ἀμέσως κατήρχετο εἰς τὴν μάχην μὲ ὁρμὴν ἀκατάσχετον τὴν ὁποίαν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιμένῃ κανεὶς ὕστερα ἀπὸ τόσον κοπιώδη πορείαν.

— Παρακολουθήσατε ὅλας τὰς μάχας κύριε συνταγματάρχα;

— Μάλιστα. Εὑρέθην εἰς τὴν μάχην τῆς Κιουτάχειας, εἰσῆλθον συγχρόνως μὲ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς Ἐσκὴ-Σεχὶρ καὶ παρηκολούθησα κατόπιν καὶ τὴν μεγάλην μάχην ἀπὸ τὸ ὕψος ἑνὸς μιναρὲ τοῦ Ἐσκὴ-Σεχὶρ ὅπόθεν εἶχον ἐν θαυμάσιον παρατηρητήριον.

— Ἡ μεγάλη μάχη διεξήγετο πλησίον τοῦ Κεμάλ;

— Ναί.— Ἡ ἐπίθεσις τοῦ Κεμὰλ εἰς τὸ κέντρον ἤρχισεν ἐξ ἀποστάσεως 10 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς πόλεως προσήγγισε δὲ κατόπιν εἰς ἀπόστασιν 4 ἕως 5 χιλιομέτρων ὅπου καὶ ἐδέχθη τὴν Ἑλληνικὴν ἀντεπίθεσιν.

— Ποῖον φρονεῖται ὅτι ἦτο τὸ σχέδιον τῆς πόλεως.

— Ἐξ ὅσων ἀντελήφθην τὸ σχέδιον τοῦ Κεμὰλ ἀπέβλεπεν εἰς διάσπασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρου καὶ διχοτόμησιν τοῦ μετώπου. Τὸ σχέδιον ἦτο ὁμολογουμένως καλόν. Ὁ Κεμὰλ ὅμως ὑπελόγισε χωρὶς τὸ Ἑλληνικὸν Στρατηγεῖον τὸ ὁποῖον παρεσκευάζετο ἐπίσης πρὸς ἐπίθεσιν. Ὅταν λοιπὸν οἱ Κεμαλικοὶ ἤρχισαν τὴν ἐπίθεσιν ἔπεσαν ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀντεπίθεσιν καὶ εὗρον τοὺς Ἕλληνας ἐντελῶς ἑτοίμους. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν φυσικὰ ὀλέθρια διὰ τὸν Κεμάλ. Ἐξ ὅσων γνωρίζω τρεῖς μεραρχίαι τοῦ Κεμάλ ἡ τρίτη τοῦ Καυκάσου, ἡ 23η καὶ ἡ 41η ὑπέστησαν πλήρη πανωλεθρίαν διαλυθεῖσαι τελείως. Ἡ μεραρχία τοῦ Καυκάσου μάλιστα ἦτο ἐπίλεκτος, ἡ καλλιτέρα δηλαδὴ ἀπὸ ὅσας διαθέτει ὁ Κεμάλ. Καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ μεραρχίαι διελύθησαν ἐντελῶς. Τῆς 41ης μεραρχίας συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ὁ διοικητὴς τῆς συνταγματάρχης μαζὺ μὲ ὁλόκληρον τὸ ἐπιτελεῖον του.

— Εἰς πόσας ὑπολογίζετε τὰς ἀπωλείας τοῦ ἐχθροῦ;

— Εἶνε σημαντικαὶ πολὺ ἀναμφιβόλως. Ὑπολογίζω ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἔχουν χάσῃ ἕως τώρα ἀρκετὰς χιλιάδας νεκροὺς τραυματίας καὶ αἰχμαλώτους, χωρὶς νὰ λογαριάσωμε καὶ τοὺς λιποτάκτας οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄλλοι τόσοι καὶ περισσότεροι ἴσως καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπορρίπτοντες τὰ ὅπλα των σκορπίζονται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἰς τοὺς λόφους καὶ τὰ βουνά. Οἱ Ἕλληνες θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν νὰ συλλάβουν περισσοτέρους αἰχμαλώτους ἐὰν αἱ ἀποστάσεις ἦσαν μικρότεραι καὶ ἐὰν ὁ Κεμὰλ δὲν ὑπεχώρει ἐγκαίρως ἀπὸ τὴν Κιουτάχειαν ὅπου εὑρίσκετο κατ' ἀρχὰς δεχόμενος τὴν ἀποφασιστικὴν μάχην.

— *Τὸ μέλλον*

— Ποία εἶναι ἡ γνώμη σας Συνταγματάρχα μου, διὰ τὴν δευτέραν φάσιν τῶν ἐπιχειρήσεων; Φρονεῖτε ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἡ καταδίωξις πρὸς τὴν Ἄγκυραν;

—Δὲν δύναμαι βεβαίως νὰ γνωρίζω τὰς σκέψεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατηγείου. Ἡ ἐντελῶς ἀτομικὴ μου γνώμη εἶνε ἐν τούτοις ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ καταδιωχθῇ εὐθὺς ἀμέσως ὁ Κεμὰλ μέχρις Ἀγκύρας.

Ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐπεδίωκε ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπετεύχθη ἤδη. Ἡ κυρία δύναμις τοῦ ἐχθροῦ συνετρίβη καὶ ὁ Κεμὰλ δὲν δύναται νομίζω πλέον νὰ ἀνασυντάξῃ τὸν στρατόν του. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δύναται εὐκόλως καὶ ὅταν θέλῃ νὰ φθάσῃ μέχρις Ἀγκύρας συντρίβων πᾶσαν ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ εἶχε καμμίαν σημασίαν ἢ ἐπίδρασιν. Οἱ Ἕλληνες νομίζω ὅτι εἶνε προτιμότερον νὰ ἐγκαταστήσουν πλήρη τὴν μεταξὺ Κιουτάχειας καὶ Ἐσκὴ-Σεχὶρ σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν νὰ ἐγκαθιδρύσουν εἰς τὸ Ἐσκὴ Σεχὶρ τὴν κυρίαν στρατιωτικὴν των βάσιν καὶ ἀκολούθως νὰ καταρτίσουν τὸ σχέδιον νέων ἐπιχειρήσεων ἐφ' ὅσον αὗται θὰ ἐκρίνοντο ἀναγκαῖαι ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων.

—Ποῖαι εἶναι αἱ σημεριναὶ θέσεις τῶν ἀντιπάλων.

— Ὁ Κεμαλικὸς στρατὸς εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 60 χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τοῦ Ἐσκὴ Σεχὶρ καὶ ἐπὶ σειρᾶς λόφων οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσουν ἀμυντικὴν γραμμήν. Ἡ κυρία ἀμυντικὴ γραμμὴ τοῦ ἐχθροῦ εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 100 περίπου χιλιομέτρων δυτικῶς τῆς Ἀγκύρας εἰς τὴν ὀροσειρὰν Μπαλοῦ.

— Δὲν φρονεῖται ὅτι ὁ Κεμὰλ ἐπωφελούμενος τῆς διακοπῆς αὐτῆς δύναται νὰ ἐνισχυθῇ καὶ νὰ ὀργανώσῃ σοβαρὰν ἄμυναν;

— Δὲν τὸ πιστεύω. Ὁ Κεμὰλ ἔχει ἤδη φέρει ἀπὸ τὰ ἄλλα του μέτωπα ὅλας τὰς διαθεσίμους δυνάμεις καὶ δὲν δύναται πλέον ν' ἀπογυμνώσῃ τελείως τὸν Καύκασον καὶ τὴν Κιλικίαν.

— Ἔχει καλὸ πυροβολικὸν ὁ ἐχθρός;

— Πολὺ καλό. Τὰ περισσότερα πυροβόλα του ἦσαν βαρέα τῶν 150 μάρκας Σκόντα, δηλαδὴ λυόμενα καὶ ταχυβόλα. Οἱ πυροβοληταί του ἐπίσης πολὺ καλοί. Δυστυχῶς ὅμως δι' αὐτόν, προσέθεσεν ὁ εὐγενὴς συνταγματάρχης, δὲν τὸν ὠφέλησαν. Ἡ Ἑλληνικὴ ὁρμὴ ἀπεδείχθη ἀνωτέρα.»

* *

— *Τί λέγει ὁ κ. Μίλλς*

Ὁ κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνέντευξιν παριστάμενος ἐπίσης ἀπεσταλμένος τοῦ Ἡνωμ. Ἀμερικανικοῦ Τύπου κ. Μίλλς εὐηρεστήθη νὰ προσθέσῃ καὶ τὰς ἰδικάς του ἐκ τοῦ μετώπου ἐντυπώσεις.

— Οἱ Ἕλληνες μᾶς εἶπε κατήγαγον περιφανῆ νίκην κατὰ τῶν ὀρδῶν τοῦ Κεμάλ. Διὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς τί τρόμον ἐμπνέει εἰς τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν αὐτῶν τὸ Κεμαλικὸν καθεστὼς ἤρκει νὰ ἴδῃ τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων τοῦ Ἐσκὴ Σεχὶρ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεγάλης μάχης. Ἡ μάχη διεξήγετο κατ' ἀρχὰς πολὺ πλησίον τῆς πόλεως, καὶ τινὲς τῶν τουρκικῶν ὀβίδων ἔπεσαν ἐντὸς αὐτῆς. Πρὸς στιγμὴν οἱ κάτοικοι ἐφοβήθησαν ὅτι ἦτο δυνατὸν οἱ Τοῦρκοι νὰ ἀνακτήσουν τὴν πόλιν, καὶ τότε εἶδα τοὺς Χριστιανοὺς καὶ τοὺς Τούρκους ἀκόμη ἀλλόφρονας νὰ παρακαλοῦν τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν νὰ μὴ τοὺς ἐγκαταλείψῃ. Ἐγὼ ὅμως ἤμουν βέβαιος περὶ τῆς νίκης τῶν Ἑλλήνων καὶ δὲν ἀνησύχησα διόλου.

«Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοί, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Μίλλς, ἐπέδειξαν πολεμικὰς ἀρετὰς ἀξιοθαυμάστους. Δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἐξάρω ἰδίως τὴν ψυχραιμίαν τοῦ συνταγματάρχου κ. Γ. Σ. ἐπιτελάρχου τῆς ... μεραρχίας ὅστις ἀνεδείχθη ὄντως ὑπέροχος κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας.

«Ἓν ἄλλο γεγονὸς τὸ ὁποῖον μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἶνε ἡ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ὄχι μόνον ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἀλλ' ἰδίως ὁ Τουρκικός. Διακηρύξατε ἐξ ὀνόματός μου ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπέδειξε θαυμασίαν πράγματι διαγωγὴν πρὸς τοὺς πληθυσμοὺς ὅλους καὶ πρὸς τοὺς Τούρκους ἰδίως τοὺς ὁποίους μετεχειρίσθη μὲ μεγάλην ἀγαθότητα. Οἱ Ἕλληνες στρατιῶται ἐπλήρωναν κάθε τι ποῦ ἠγόραζαν ἀπὸ τὰ χωριά.

«Ἔχει ἀποδειχθῆ ἐπίσης ὅτι οἱ Τοῦρκοι χωρικοὶ ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα ἀπὸ τὸ Κεμαλικὸν καθεστώς. Εἰς ἓν χωρίον ἕνας γέρων Τοῦρκος μοῦ ἔδωσε διὰ νευμάτων νὰ ἐννοήσω ὅτι τὰ ὄργανα τοῦ Κεμὰλ τοῦ ἐπῆραν ὅλα του τὰ ροῦχα. Εἶναι φυσικὸν λοιπὸν οἱ πληθυσμοὶ αὐτοὶ νὰ δέχωνται ὡς ἐλευθερωτὰς τοὺς Ἕλληνας οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν νὰ φέρωνται φιλανθρώπως πρὸς τοὺς κατοίκους ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος».

γαν ἀκόμη δόξαν νά ἔχῃ ὁ Θεός». Ἡ Δημαρχία ἔχει ὑπαλλήλους καὶ ἑπτάτας· ὑπάρχουν δὲ ἐκτὸς τούτου καὶ χωροφύλακες νομάρχων. Πῶς τις θὰ ὑπέθετεν ὅτι ἡ καθαριότης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐξαιρετικῶν ἔργων θὰ ἦτο ἀνάλογος πρὸς τὴν προνομιοῦχον θέσιν των. Τοῦτο ὅμως εἶνε πλάνη! Νὰ ἐπισημάνωμεν διὰ καλὸς μας Δήμαρχος θὰ θελήσῃ νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὴν πλάνην αὐτὴν τὴν τόσον ἀσχημον διὰ ἐν ταὐτῷ καὶ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως!..

Τρίβολοι

— Ἡ Μυτιλήνη κατήντησε τόπος θαυμάτων!

— Οἱ θαυματοποιοὶ ἐτελεῖθὸν ὄντων ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης!

— Προχθὲς μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἐκούσαμεν τὴν ἐμφωνίαν τοῦ εἰς τὸν κῆπον τρίτου νοικοκύρη, ὁ Ἰσαάκιος κ. Δελέζα!

— Πρὸς μεγίλην στενοχωρίαν τοῦ διασήμου κ. Βαΐλ, ποὺ τοῦ χάλασε τὴν ἡσυχία καὶ τοῦ ἔπαιρε τὰ ὑπνάματα....

— Ἀγνοοῦμεν ἂν δὲν πρόκειται περὶ κανενὸς νεου παιν ἐπαναπτυσσου.

— Ἂν καὶ ὁ κ. Βαΐλ, ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου οὔτος ἐπεφημίσθη βεβαίως, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ μέντοιγε ἤγνοη γὴν φαγὴν τῶν ζώων...

— Τὰ παρόμοια ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ ἀτορ.

— Καλοῦνται ὅθεν οἱ φιλοθεάμονες κτλ.

— Εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ κατάργησις τῆς κάπας ἐπεκτείνεται καὶ εἰς ἄλλα σχήματα ἐκτὸς τῶν Ρωσσίδων κωκητριῶν τῶν ὁμίλων.

— Τρεῖς ὀκοπονίδες μὲ ἄλην την Παρεκτὴν κομψότητα εἰς τὰ σχήματα καὶ τὴν Ἀθηναϊκὴν χάριν καὶ εὐγνωσταν ἐθεάθησαν εἰς την ὁδὸν Σταδίου... ξεκλέτσαπες!

— Καὶ οἱ ἀπογοητευτικοὶ περιπατητοί, ἐνδαμῶν πρὸ τῆς ραδαλῆς ἐμφανίσεως, ἄλλοι ἰστορικοπόνεν καὶ ἄλλοι ἐγ.ασκον.

— Καὶ στὰ δικά μας.

— Κατεφύγαμεν ἀπὸ τὴν ὑπαίθριον εἰς τὰ γραφεῖα μας ἐπὶ παρεχράφῃ ἐφραγμοῦ τῆς καταλήψεως τοῦ Ἐσκῆ-Σέχ.

— Δὲν νομίζουν οἱ ἀποστολεῖς ὅτι εἶνε ὄλιγον ἄργα!

— Ἂς φυλάγουν λοιπὸν τὴν ὀρεξή των γιὰ ὅταν θὰ πάρουμε τὴν Πόλη...

— Αἱ προετοιμασίαι διὰ την ἑορτὴν τῶν Τραυματιῶν ἐξακολουθοῦν.

— Πρόχες ἐδῶ, πρόχες ἐκεῖ, τραχίλα ἀπὸ δὰ, τραχίλα ἀπὸ κεῖ.

— Τρομερὰ πλῆσμοτα τῶν πάντων αὐτὲς οἱ γυναῖκες.

— Ἡ Ἄγια Μαρίνα συνεκέντρωσε προχτὲς πλῆθος πιστῶν καὶ φιλεορτῶν.

— Τὰ αὐτοκίνητα ἐκαναν χρυσὲς δουλειές.

— Σήμερα αὔριο ἡ Θερμὴ θὰ εἶνε σὰς δόξες της!

— Καραβάνια διακόπων γλεντζέδων σημαδιῶν ἀρχομίζοντο ἀπὸ προχθὲς διὰ τὴν ὡραίαν ἐκδρομήν.

— Αἱ δὲ συζητήσεις περὶ τοῦ καταλήγοτρου εἴδους κουσεμμῶν ἐξηκολούθουν ἐν μέσῳ πάσῃ μέχρι βαθείας νυκτός.

— Στὸ Αἰβαλὶ ξεσπασε λυσσα ἡ κίνησις καὶ ἡ ζωή.

— Ὁ Ἁγ-Νικόλας ἔχει συγκεντρώσει ὅλη ὡραίον ὁμιλ ἐκλεκτόν.

— Καὶ εἶνε καταρχὴν μενοι οἱ Αἰβαλιῶτες ποὺ βλέπουν νὰ ξανοιγνανεινουν οἱ παλιοὶ καιροί.

— Τοὺς συγχαίρομεν.

ὁ Κατανόγκης

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Σήμερον Κυριακὴν 18 τρέχοντος, τελοῦντες ἐτήσιον Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Χριστοπαλιούσης Πεναγίας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀμφιήστου μητρὸς καὶ συγγενοῦς ἡμῶν

ΚΛΕΙΟΥΣ Β. ΜΑΝΔΡΑ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς, ὅπως προσέλθωσι καὶ συνευφήσωσι μεθ' ἡμῶν εἰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δέησίν των.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 18 Ἰουλίου 1921

ΟΙ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ

Τέκνα καὶ Συγγενεῖς

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ

OMEGA

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὴν «Ἑλ. Ἀήττητον»

ΤΟΠΙΚΑ

— **Εὐχαριστήρια Ἐπιτροπῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου**

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου ἤτις ἐκτέβαινε τοῦ παραλαβόντος τοὺς Μουσουλμάνους πρόσφυγας ἀτμαλκίου ἐπισκεφθεῖσα προχθὲς τὸν κ. Γενικὸν Διοικητὴν ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς ἐν γένει τὰς εὐχαριστίας της διὰ τὴν συνδρομὴν τὴν ὁποίαν παρέσχον εἰς αὐτὴν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀφίκετο ἐνταῦθα.

Ἐπίσης ἐξέφρασε καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Μουσουλμάνων προσφύγων διὰ τὰς περιθαλψασας αὐτοὺς ἐνθουσιωδεῖς ὑποδοχὰς καὶ διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἄνετον ἐγκατάστασίν των.

— **Ἑορτασμὸς θυσιάμβων**

Καθὼς γνώριζον ἡμῖν ἐκ Σκαλοχωρίου μεγαλοπρεπῶς διορύσιν καὶ ἐκεῖ τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς τῶν ἐν Μικρασίᾳ ὁμιλῶν τοῦ στρατοῦ μας. Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ προέδρου τῆς καλῆς ταύτης κοινότητος καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου, μόλις ἐγνώσθη ἡ πτῶσις τῆς Κιουτάγιας καὶ τοῦ Ἐσκῆ Σεχήρ, ἐγένετο τὸ πάνδημος βοξολογία, εἰς ἣν παρέστησαν καὶ ὅλοι οἱ Τοῦρκοι κάτοικοι Σκαλοχωρίου, ὁ ἐκ τῶν προυχόντων των ὁποίων Χαφοὺς Μπεκὴρ ἐφένδης ἐξέφρασεν τουρκιστὶ λόγον ἔξαρσης τὰ κατορθώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ εὐχηθεὶς ὅπερ εἰς ἐπικράτησιν τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

— **Ἡ συγκοινωνία Μεσοτόπου-Ἄγρας-Παρακοίλων**

Οἱ κάτοικοι τῶν Κοινοτήτων Μεσοτόπου, Ἄγρας καὶ Παρακοίλων ὑπέβαλον αἴτημα πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν παρακαλοῦντες ὅπως ληφθῇ πρόνοια διὰ τὴν συγκοινωνίαν τῶν Κοινοτήτων τούτων, χαρασσομένης τοιαύτης βατῆς ἁμαξικῆς ὁδοῦ.

Ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς διεβεβαίωσε τοὺς αἰτοῦντας ὅτι θὰ λάβῃ τὴν δέουσαν περὶ τούτου πρόνοιαν, διότι ἐκ τῶν νομρμικῶν τῶν Κοινοτήτων τούτων, χαρασσομένης τοιαύτης βατῆς ἁμαξικῆς ὁδοῦ.

Ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς διεβεβαίωσε τοὺς αἰτοῦντας ὅτι θὰ λάβῃ τὴν δέουσαν περὶ τούτου πρόνοιαν, διότι ἐκ τῶν νομρμικῶν τῶν Κοινοτήτων τούτων, χαρασσομένης τοιαύτης βατῆς ἁμαξικῆς ὁδοῦ.

— **Ὁ πρόεδρος δικαιοσύνης**

Κατὰ πληροφορίας τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ὁ πρόεδρος τελωναιακοῦ δικαστηρίου ἀποκαταστὰ ἐν ἰσχύῃ ἐπὶ τῶν ἀλεύρων καὶ τοῦ ἄρτου.

— **Τὸ πάθος τοῦ Ἀσύλου**

Ὁ κ. Γρηγόριος Β. Ροτσίλης προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Παιδὸς δραχμὰς πεντακοσίας εἰς μνημόσυνον τῆς μακαρίτιδος μητρὸς του Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τέρπεται ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἐκφράσεως.

Ἡ Δ' Ἐπ. Ἀσύλου

— **Ἀκτικὸς Συνεταιρισμὸς Μυτιλήνης**

Ἐξοπλίσεως

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι εἰς τὸ *ἀποθηκευτήριον* τοῦ Λατικοῦ Συνεταιρισμοῦ Μυτιλήνης (ὁδὸς Κουμπάρας ἔναντι τοῦ Ἐκκλησιδίου τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου) τὸ μαῦρο γουρὶ τῆς 1 καὶ 1|2 ὁκᾶς πωλεῖται πρὸς **2.10** δραχμὰς γενικῶς.

— **Ἀρχιτεκτὸν σωματείου Ἀρτεργατῶν**

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ σωματείου Ἀρτεργατῶν γὴν παριλθούσαν Κυριακὴν 11 τρέχ. ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Κωνστ. Τσαπαλίδης, γραμματεὺς ὁ κ. Χρῆστ. Κρεζιώτης, ταμίας ὁ κ. Γεώργ. Τζάνης, καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Ἀθανάσιος Ποϊλτης, καὶ Στυλιανὸς Μανδαμαδιώτης.

Εἰς τὸ νέον Συμβούλιον εὐχόμεθα καλὴν πρόοδον.

— **«Δελτίον Λυκείου Ἑλληνίδων»**

Ἐξεδόθη τὸ ε' τεῦχος τοῦ «Δελτίου Λυκείου Ἑλληνίδων» περιέχον τὸν ἐμπνευσμένον ἐναρκτήριον λόγον τῆς κ. Παρρὴν κατὰ την ἔναρξιν τοῦ πρώτου Ἐθνικοῦ Γυναικείου Συνεδρίου καὶ ἄλλην ὕλην σχετικὴν μὲ τὴν ἐργασίαν την ἐκτεθεῖσαν ἐπὶ τοῦ Α' Ἐθνικοῦ Γυναικείου Συνεδρίου.

— **Παλλαϊκὸν Ἐργατ. Κέντρον**

Πρόσκλησις

Καλοῦνται τὰ Διοικ. Συμβούλια τῶν ἀπαγομένων εἰς τὸ Παλλαϊκὸν Ἐργατικὸν Κέντρον Σωματείων εἰς γενικὴν συνέλευσιν σήμερον Κυριακὴν ἄρραν 10 π. μ. εἰς τὸ καφενεῖον Β. Χάρτα ἔναντι τοῦ ξενοδοχείου Μ. Βρεττανίας πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ Γενικῶν τοῦ Κέντρου ζητημάτων.

Ἐπίσης καλοῦνται καὶ οἱ μέτοχοι τοῦ Λατικοῦ Συνεταιρισμοῦ Μυτιλήνης προκειμένου μετὰ την αὐξησιν τῶν ἀροῦρόντων τὸ Κέντρον ζητημάτων νὰ ἐκτεθοῦν τὰ μέχρι τοῦδε πεπραγμένα τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Εἴσοδος ἐλευθέρα εἰς πάντας τὰς συζητήσεις ἐπιτρεπομένης μόνον εἰς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Συματίων καὶ εἰς τοὺς μετόχους τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος

Τ. Κ. Παπαδόπουλος

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μας ἀδελφὸν Γεώργιον Ἀνδρεόπουλον ποὺ ἀρραβωνιάσθηκε μὲ τὴν διαλεκτὴ τῆς καρδιᾶς του Δ|δα Μαρία Χατζηαβδία συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ εὐχόμεθα νὰ φορέσουν γρήγορα τὰ χρυσὰ στεφάνια τοῦ γάμου.

Στέφανος Οἰκονομίδης
Κατίνα Οἰκονομίδου

* * *

Τὸν ἀγαπητὸ φίλο Γεώργιον Ἀνδρεόπουλο, ποὺ ἐμνηστεύθη μὲ τὴν ἀντιπαῖδα του Δ|δα Μαρία Χατζηαβδία συγχαίρομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ φορέσουν γρήγορα τὰ χρυσὰ στεφάνια τοῦ γάμου.

Θάνος Νικολαΐδης

* * *

Τὸν ἀγαπημένο μας Γεώργιον Ἀνδρεόπουλον ποὺ ἀρραβωνιάστηκεν μὲ τὴ διαλεχτὴ του τὴ νεραϊδογέννητη Μαρία Χατζηαβδία συγχαίρομεν καὶ τοὺς εὐχόμεθα νὰ ἑνωθοῦν γρήγορα καὶ μὲ τὰ ἀμάραντα τοῦ γάμου στεφανια.

Οἰκογένεια Γ. Καλαγάνη

* * *

Τὸν ἀγαπητὸν καὶ καλόκαρδον φίλον κ. Γεώργιον Ἀνδρεόπουλον ποὺ ἀρραβωνιάσθηκε τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδιᾶς του βωνιάσθηκε τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδιᾶς του Μαρίαν Χατζηαβδία συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας, εὐχόμενοι νὰ φορέσουν γρήγορα καὶ τὰ χρυσὰ στεφανια του γάμου.

Γεώργ. Τζάνης
πρόεδρος Σωματείου Ἀχθοφόρων ἐλαιοκάλων

* * *

Εἰς τὴν ἀγαπητὴν μου φίλην Δ|δα Μέρσα Κ. Κέπετζη, τὸν καλλονὸν κύριον Νίκον Ι. Μπαρούτην, ποὺ ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος, εὐχόμαι τυχερὸν τὸν στέφος.

Α. Κ. Μαρῆς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωροῦμεν καθῆκόν μας νὰ ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τας θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀθανάτῳ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλοῦς μας Ἀδαμαντούλας.

Οἰκογένεια Κατσαρού

— **Ἀρραβῶνες**

Εἰς τὴν ἀγαπητήν μου ἐξαδέλφην Δ|δα Μαρίαν Χατζηαβδία, καὶ τον κύριον αὐτῆς νέον χεῖρον Γεώργιον Ἀνδρεόπουλον, ποὺ ἀντηλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος εὐχομαι ταχείαν την στέψιν.

Γ. Νακίδης

— **Ὁ Χανοῦζης στὴ «Σαπφὼ»**

Ἀπόψε στὰ 10 μ.μ. ἀκριβῶς ὡς ἐγράψαμε θὰ δοθῇ ἡ τελευταία παράστασις τῶν κ. Χανοῦζων μὲ τὸν ὅλως παρισινὸν ἐπιτυχῆ ἀριστοφανικὸν σατιρικὸν θέαμα τῶν 2 ἀκτίων παιραμάτων, ἤτοι τὸ δὲ πανηδονικὸν ἐγκλημα καὶ τὸ ταξιδάκι δι' ἀεροπλάνου. Τιμαὶ ἐξαιρετικαὶ Α', Ἀρ. 5 1|2 Β', Ἀρ. 3 1|2, διόρμενης τῆς παραστάσεως διὰ ἡσμὸν τοῦ Φωκαΐως.

— **Πανήγυρις**

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 22αν ἰσταμένου τελείται ἐν Σκοπέλῳ Γέρας ἡ ἑλεεινὸς τῆς Ἁγίας Μαγδαληνῆς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ Παρεκκλησίῳ. Καλοῦνται πάντες οἱ φιλόθρησκοι καὶ φιλεορτοὶ ὅπως τιμήσωσιν αὐτήν.

Ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβ ουλίου Σκοπέλου

— **Προκήρυξις**

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πλωμαρίου προκηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Πλωμαρίῳ τὴν 1ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ ἐπισκευὴ τοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ Πλατάνου τοῦ Πλωμαρίου οἰκήματος τῆς Ἐκκλησίας χρησιμοποιηθησομένου ὡς Ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ συμφώνως τῆς ὑπ' ἀριθ. 43351 ἐ. ἔ. διαταγῆς τῆς Σεβαστῆς Γεν. Διοικήσεως καὶ τῇ συνταχθείσῃ μελέτῃ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Λέσβου προϋπολογισθείσα εἰς δραχμὰς 6.500.

Καλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι ἵνα λαμβάνοντες γνῶσιν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἐφισκοπέσουν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συμμορφοῦμενοι πρὸς ταῦτα προσέλθωσι καὶ μειοδοτήσωσι.

Ἐν Πλωμαρίῳ, τῇ 14 Ἰουλίου 1921.

Ὁ Πρόεδρος Ἐκκλ. Συμβουλίου

Γεωρ. Κ. Ἀμερικάνος

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΠΙΑΝΑ

LUBITZ

Θ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

ΣΙΓΓΕΡ

εἶναι αἱ τελειότεραι. Πασιφανῆς δὲ ἀπόδειξις τούτου εἶναι αἱ γενόμεναι πολυαρίθμοι αὐτῶν ἀπομιμήσεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 15 Ἰουλίου

Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι εἰς Ἐσκῆ-Σεὶρ γίνονται μεγάλα προετοιμασίαι διὰ την ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως. Λέγεται ὅτι ὁ Κεμὰλ μετέβαλε τὸ στρατηγεῖον του εἰς Ὑψηλὰ Κιόι, ἀνατολικῶς τῆς Ἀγκύρας.

Ἄπασα σχεδὸν αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης ὑποστηρίζουσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δρᾶται καὶ εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν Κων|πολιν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ὁ «Χρόνος» δημοσιεύει χαρακτηριστικὸν κύριον ἄρθρον περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκστρατείας καταλήγουσ ἐις συμπεράσματα ἅτινα δὲν δύνανται παρὰ νὰ προκαλέσωσιν ἔκπληξιν, ἐφ' ὅσον γίνονται διὰ τοῦ γνωστοῦ διὰ την Τουρκοφιλίαν του ὀργάνου.

Ὁ ἀρθρογράφος διαπιστώνει κατασυντριψιν τοῦ Κεμὰλ, προβαίνει εἰς ὕβριν ἀναγνώσεων, ἐντελῶς ἀνυπόστατον πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε προβλέψεις του. Ὅτι ὁηλαδὴ ἡ ἐπίθεσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, κατόπιν τῶν ἀπρόοπτων προπαρασκευῶν τῆς ὁποίας κατέβαλον ὅλοι οἱ Ἕλληνες μοιραίως ἠτο προκαθωρισμένη νὰ στεφθῇ διὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Διότι, λέγει, εἶνε πλέον προφανὲς ὅτι τὸ ἀσχημον γεγος τοῦ Μικρασιατικοῦ ἀγῶνος εἶνε ἡ Κων|πολις. Ἀφοῦν οὕτω νὰ ἐννοηθῇ παραδόξως διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἀντιλήψεις του ὅτι ἐξείνος ὅσης θὰ νικηφόρ τελικὸς θὰ καταλάβῃ τὴν Κων|πολιν καὶ θὰ ἀρνηθῇ κατόπιν νὰ την ἐγκαταλείψῃ. Καταλήγων ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Χρόνου» προσθέτει ὅτι, ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι ὁ κατέχων τὴν Κων|πολιν κυριαρχεῖ ὁλοκλήρου τῆς Μικρασίας. Ἴδοὺ λοιπὸν ὅτι οἱ Ἕλληνες στρέφουν σήμερον τους ὀφθαλμοὺς των πρὸς τὴν Στιμπούλ. Οὐδὲις ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ ἀφιξις εἰς τὸ ὀστρακον ἄντι τοῦ Μαργαρίτου.

ΑΘΗΝΑΙ 16 Ἰουλίου.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ὁ ὑπουργὸς κ. Τσαμπερλὰν, ἐδήλωσεν ὅτι αἱ δυνάμεις μετὰ χαρᾶς θὰ ἀποδέχοντο πᾶσαν εὐθυμίαν συνάγωγος εἰρήνης ἐν Ἀνατολῇ, οὕσαι διαπεπεισμέναι νὰ βρέξωσιν πάσης πρὸς τοῦτο καταλλήλου εὐκαιρίας. Σήμερον ὁμως ἐξακολουθοῦσιν τὰς μαχὰς ἡ συμμαχία δὲν εἶνε εὐνοϊκὴ διὰ τοιαύτην πρωτοβουλίαν.

Ἄπασα αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις παριστοῦν τὴν Ἀγγλογαλλικὴν διαφωνίαν διὰ τὸ Σιλεσιανὸν ζήτημα ὡς ὀξυνθεῖσαν. Αἱ Γαλλίας ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἀποστολὴν στρατοῦ εἰς την ἀμφισβητουμένην ζώνην.

Τὸ ἀγγλικὸν «Πάρθηνον» περιποιεῖται ὅτι τὸ Βρεττανὸν ναυτικὸν τὸ ἀτμοπλοῖον «Κιμβρία» μεταφέρον πολεμοφόδια διὰ τὸν Κεμάλ.

ΝΙΚΟΣ Ι. ΜΠΑΡΟΥΤΗΣ
ΜΕΡΣΑ Κ. ΚΕΠΕΤΖΗ
Συνηστεύθησαν
Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 13 Ἰουλίου 1921.

Δοκιμάσατε τὰ νέα ἐξοχα
Σιγαρέττα
LUX
τοῦ
ΚΑΡΔΑΣΟΥ
ἀπὸ γνήσια Μακεδονικὰ Καπνά.

ΕΦΘΑΣΑΝ ΠΙΑΝΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ & ΙΤΑΛΙΚΑ

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ
ΑΧ. ΑΝΑΝΙΑΔΟΥ
(Εἰδικοῦ ὀφθαλμολόγου)
Ὁδὸς ἀγ. Σωμάτων παραπλεύσως Σ. Μανωλίδη

Θεραπεύονται τὰ τραχώματα, ὁ καταρράκτης διὰ νέας μεθόδου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, καὶ ὅλα τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα. Ἐπιτελοῦνται κατοπτρίσεις μυωπίας, ἀστιγματισμοῦ, πρεσβυωπίας.

Δέχεται *9—12* π.μ. καὶ *3—5* μ.μ.

EXPORT
STEAMSHIP CORPORATION
Νέα ταχεῖα γραμμὴ
Μυτιλήνης Νέας — Τόρκης
Τὸ μέγα Ἀμερικανικὸν ὑπερωκεάνειον «The Angeles» φθάνει εἰς τὸν λιμένα μας την 20ην Ἰουλίου καὶ ἀναχωρεῖ κατ' εὐθεῖαν διὰ **Νέαν Τόρκην δεχομένον** μόνον ἐμπορεύματα.

Ὁ Πράκτωρ
Νικολὴς Σ. Γιανδὴς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 5230 ΑΘΗΝΑΙ 17 Ἰουλίου 1,45 π.μ.

ΤΟ ΠΟΛΩΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις προσεγγίζει εἰς την Ἀγγλοϊταλικὴν ἄποψιν διὰ την λύσιν τοῦ Γερμανολωνικοῦ ζητήματος, συνιστᾶσα την εἰς την Πολωνίαν καὶ τὴν Γερμανίαν τῶν μὴ διαμφισβητουμένων ἀδαφῶν.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΚΡΟΝΠΡΙΝΤΣ

Ὁ Κρόνπριτς τῆς Γερμανίας ἔζητησε παρὰ τῆς Ὁλλανδικῆς Κυβερνήσεως την ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Βέριγμεν, προτιθέμενος νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς την Νότιον Ἀμερικήν.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆ Συζήτ.» δημοσιεύει ἄρθρον δι' οὗ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ διεξαγομένου νῦν πολέμου ἐπιδιώκει ὄχι ἐπεκτάσεις ἀλλὰ ἀναγέννησιν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάς κατὰ τοὺς ἐναντίον τῶν Περσῶν πολέμους της.

ΑΙ ΡΟΥΜΑΝΟΜΟΛΣΕΒΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Αἱ μεταξὺ Μοσκοβίων καὶ Ρουμανίας διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις αἱ ἀφορῶσαι τὸν καθορισμὸν τοῦ ζητήματος τοῦ Δνειστέρου, δυσκόλυνουν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ
ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ὁ Ἀγγλικὸς σύνδεσμος πρὸς καταργησιν τοῦ πολέμου, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Ραγκαβῆ ἐπιστολὴν, δι' ἧς ἐκφράζει τὰ συγχαρητήριά του διὰ τας Ἑλληνικας νίκας αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν εἰρήνην ἀπαλλάσσοντες τοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ. Ὁ κ. Ραγκαβῆς ἀπήντησεν εὐχαριστῶν.

ΔΟΥΖΑΣ

Δελτίον στρατιωτικῆς καταστάσεως 14 Ἰουλίου

Πρὸ τοῦ μετώπου μας κίνησις ἀφίπτων ἐχθρικῶν ὁμάδων. Ληστατρικὴ συμμορία παρουσιάσθεισα εἰς την περιοχὴν Ἀδραμυττίου διελύθη παρὰ ἡμετέρων ἀποσπασμάτος. Περιλύων ἡμὶν 50 τὸπιοι. Ἐξακολουθεῖ ἡ σύλληψις φυγάδων καὶ ἡ προσέλευσις εἰς τὰς γραμμὰς μας πολλῶν αὐτομόλων τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ. Τοῦρκοι γέροντες καὶ παιδιὰ ἀγυρευθέντες ὑπὸ τῶν Κεμαλικῶν, ἐπωφελήθησαν τῆς ὑποχωρήσεώς των καὶ παρουσιάζονται εἰς τὰς ἑλληνικὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς, παρὰ τῶν ὁποίων ἐγκαθίστανται εἰς τὰς ἑστίας των.

Ὁ Ἀρχηγὸς Στρατιᾶς Μικρασίας
ΠΑΠΟΥΛΑΣ

— ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ —
= ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ =
«ΟΛΥΜΠΙΑ»
Προμηθεύει *παντὸς εἴδους* μηχανήματα.
Ἀναλαμβάνει την προμήθειαν *παντὸς εἴδους* Γερμανικοῦ ἐμπορεύματος εἰς οἱανδήποτε ἀσφάλειαν.
Ὡς ἐκ τῆς τελείας ὀργανώσεως του δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τέλειας τοὺς λεπτοὺς του.
Ἀντιπροσωπεύει πλεῖστα Γερμανικὰ ἐργοστάσια ἐν Ἑλλάδι.
Δείγματα καὶ πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον *ἐπὶ τῆς Προκυμαίας*.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΙΧ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ
Κεντρικὴ Ἀγορὰ—Μαῦρ Φαναρι

Τμῆμα
Προμηθειῶν—Ἀντιπροσωπειῶν
Προμηθεύει παντὸς εἴδους ἐμπορεύματα καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα ἀπὸ τὰς ἀγορὰς τῶν κυριοτέρων πόλεων Ἑλλάδος, Εὐρώπης, Ἀμερικῆς καὶ Ἀσίας.
Ἀντιπροσωπεύει πλείστους Ἐμπορικοὺς οἴκους καὶ Ἐργοστάσια Γερμανικά, Ἀγγλικά, Γαλλικά, καὶ Ἰταλικά.

Τμῆμα
Ἀποικιακῶν—Δημητριακῶν
Προμηθεύει Ἀποικιακὰ ἀπὸ τὰς ἀγορὰς Ἀμερικῆς, Μασσαλίας καὶ Παρισίων. Ἐλεύθερα δασμοῦ ὡς καὶ τριτόκτο. ἐλεύθερα πρὸς ὑποθηκάτμισον εἰς Μικρασίαν.
Προμηθεύει Δημητριακὰ ἀπὸ τὰς ἀγορὰς Κων|πόλεως, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας.
2—5

ΚΥΝΗΓΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ
καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν φθάνουν εἰς τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. Χ" ΗΛΙΑ Μ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Υἱοῦ
χαρτοδύες κενὲς καὶ γεμάτες ἀρίστης ποιότητος μάρκας «Halalis», εἰς τιμὰς 15 οἰκ εὐθυνότερας. Ὁμοίως εἰς τὸ καταστημά μας εὑρίσκονται ὅλα τὰ εἴδη κυνηγίου ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.
3—10

ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
τοῦ ἐργαστηρίου
Χ" ΕΜΜ. ΧΟΡΤΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
κατασκευάζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μετρων *θεραπεύουν* καὶ ἀναπτερώζουν τελείως τοὺς κάτοχους.
Ἐργαστήρι